

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Առավոտյան երգ

Ե՛վ այսօր փայլեց առավոտս ուրախ,
Ես ողջունեցի գարնան արշալույս.
Ձեռք առա քրնար՝ երգելու անվախ
Քաղցր զեղմունքը սիրահար հոգուս:

Եվ ինձ յուր անշեջ, դյութիչ հայացքով
Նորից փաղաքջեց կենսատու արև.
Սլացավ զեփյուռն ականջիս մոտով
Եվ ես լսեցի. «Բա՛րև քեզ, բա՛րև...»

Եվ թռչունների անթիվ երամներ
Ճախրելով շուրջրս՝ ինձ ավետեցին
Նորից քաղցրը լույս, քաղցրը երազներ,
Եվ պայծառ վիճակ իմ մատաղ կյանքին:

Հրճվիր, դու ազատ, սիրտ իմ սիրավառ,
Վայելի՛ր կյանքի բուռն քաղցրություն.
Հրճվի՛ր, քանի քեզ ժպտում են պայծառ
Ե՛վ անամպ երկինք, և ճոխ բրնություն...

Անվերջ չէ գարուն... Կրգա ցուրտ ձմեռ,
Կրթոշնի վարդը, կրլո՞ի սոխակ.
Եվ այնուհետև մնա՛ք բարյավ և՛ սեր,

Ե՛վ անվերջ գգված ցրնորք ու տենչանք...

1889, 5 փետրվարի

Մոսկվա